

Historieglimt 127

Frostaveien

Frostaveien går parallelt med Innherredsveien fra Buran til Gamle Kongevei. Her skal vi omtale de tre gårdene som lå langs veien og har gitt grunn til husene som står der i dag. Gårdene var Buran, Sundslands Minde og Lykkens Prøve. I dag kan det være vanskelig å forestille seg at det har ligget tre gårder på det området som Frostaveien går gjennom.

Buran var en forholdsvis liten gård som hadde husene sine nær der gatene Innherredsveien og Mellomveien møtes. Den hadde gårdsnummer 9/51 og det viser at jorda opprinnelig lå under Rønningen gård slik det meste av Lademoen gjorde. Først ble Rønningmoen utskilt. Rønningmoen omfattet det som er den vestlige delen av parken på Lademoen og tilgrensende områder og tilhørte Lorckfamilien. I 1863 ble det stykket som senere fikk navnet Buran, utskilt fra Rønningmoen og kjøpt av bakermester Anton C. Franck. Dette stykket ble da kalt Francks Minde. I 1865 finner vi et annet navn på eieren av denne gården. Folktellingen sier: *"Buran. Huseierinde, Væverske Berit E. Stendal (43) ugift og Fredrikke Jonsdatter, Logerende Fattiglem (65) Enke."* Eiendommen ble senere kjøpt av tømmermann Peter Buran fra Frol. Fra hans navn kommer altså betegnelsen Buran slik vi bruker det i dag.

I 1891 ble noe av Buran overtatt av Trondhjems Byggeselskab og slått sammen med eiendommen Lykkens Prøve. Dette selskapet begynte med oppføring av leiegårder. I år 1900 ble resten av Buran overtatt av kommunen. Tanken var å bygge flere kommunale bygg der, men etter kamp i bystyret vant de som ville ha området liggende ubebygget og heller ha park der. Heldigvis! Buranbanen ble anlagt omkring 1920 og ble først brukt av sportsklubben Ravn og ble da kalt Ravnbanen. Senere overtok sportsklubben Ørn og da ble banen naturlig nok kalt Ørnbanen. Banen ble brukt til skøyter om vinteren og til fotball om sommeren. Den som passerer dette området i dag vil finne at barn og ungdom bolter seg der året gjennom. I tillegg til banene er det ulike bekvemmeligheter og beplantninger der små barn leker. Det har vært ulike industribedrifter nederst i Frostaveien øst for Buranbanen.

Sundslands Minde, gårdsnummer 9/101, var en eiendom som lå på begge sider av Gamle Kongevei og ned til Frostaveien. Det var opprinnelig en bykselsplass som ble kalt *Bjørsplassen* under Rønningen. Fra 1783 ble plassen drevet av Ole J. Sundland. I 1815 ble plassen overtatt av skipskaptein Jeppe Lorentzen. I 1826 finner vi denne eiendommen som plass under Bakkaunet. Fra 1828 var det politibetjent Jens Sundland som bodde her og drev bruket. Navnet skriver seg fra ham fordi han i 1839 fikk eiendommen utskilt fra Bakkaunet og gitt navnet Sundslands Minde. I folktellingen for 1865 finner vi at det bodde åtte personer på denne gården: *"Sundslands Minde. Ove Jørgensen, Gaardbruger, Selvejer (57) med kone og en logerende Føderaadsenke og en logerende*

Guldsmed med familie med kone, en datter og to sønner.” På slutten av 1880-tallet ble Sundlands Minde utstykket til industri- og boligtomter. Området ble da kalt Sundlandsmindes grunn. De gamle bygningene på Sundlands Minde skal ha ligget der det åpne, ubebygde parkerings- og lagerarealet ved Frostaveien 5 nå ligger.

Lykkens Prøve, gårdsnummer 9/32, lå nær det store gatekrysset ved Lademoen kirke og der UFFA-huset ligger idag. Nær dette krysset lå også tunene på to andre gårder, nemlig Elie Plads og Voldsminde, mot nord og øst. Lykkens Prøve som tidligere het Scharffenbergplassen, spilte en viktig rolle i gamle Strinda fordi dette strøket ble et slags sentrum i Strinda kommune. Parsellen ble opprinnelig utskilt fra Rønningen gård. Det var en bykselplass som ble bebodd og drevet av oberst Herman Nicolai Scharffenberg. Han hadde eiendommen frem til 1807. Han eide husene på plassen, men i 1807 solgte han dem til lensmann Ole A. Vold. Vold fikk også jordveien fradelt og kjøpt. I 1819 begynte en ny historie for gården. Den ble skolested inntil Eli plass gård ble kjøpt til skole i 1841. I årene 1825-1839 ble det også drevet en kommunal yrkesskole på Lykkens Prøve. I 1839 kjøpte soknepresten til Strinda, Henrik August Angell, Lykkens Prøve. Angell foreslo at Strinda kommune skulle kjøpe gården for å begynne en høyere skole der, men det ble nedstemt. I 1859 ble Lykkens Prøve kjøpt av garver Nils Chr. Ebbesen som drev et bevertningssted der i noen år. Gården lå beleilig til ved landeveien, Innherredsveien. Ved folketellingen i 1865 bodde det 14 personer på gården som hadde to beboelseshus, Lykkens Prøve og Annalyst. I hovedhuset bodde Arnt Pedersen Fosnæs med kone og fem ugifte barn. Den andre familien er tidligere sokneprest i Grytten i Romsdal, Nils Arnoldus Carlsen, nå pensjonist, 61 år gammel, med sin familie. Det var hans kone, Fru Anna Margrete, født Hornemann, og deres fem ugifte barn med en tjenestepike fra Romsdal, 27 år gammel. De bodde på Annalyst. Fra 1874 ble arealet utparsellert og Strinda kommune kjøpte i 1889 16 dekar grunn til tomt for kirke, kirkegård og arbeiderboliger. Dermed er historien om Lykkens Prøve ute.

Frostaveien 1 og 3 var bygd som industribygg. I nummer 1 lå Trondhjem Canning og Export Company som var en hermetikkfabrikk. En stor del av hermetikken gikk til eksport. Nummer 3 var lenge en brødfabrikk. Begge anleggene var en periode mottak for innvandrere. Begge er senere innredet til leiligheter og kontorer.